

A KENET EREJÉVEL 2.

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Krisztus Szeretete Egyház Budapest, 2019. március 10.

A múlt heti tanítást folytatjuk, amelynek a címe: A kenet erejével. A múlt héten megnéztük, hogy egyáltalán mi az a kenet. Megállapítottuk, hogy a kenet maga a Szent Szellem. A múlt héten nem a Szellem kilenc ajándékával foglalkoztunk, hanem inkább azzal, hogy Isten kenete az Ő fölkenetjéi, a királyok és papok által mit végzett. Hogy Isten a szent ereje és szent kenete által miként és hogyan avatkozott be akár a világtörténelembe, országok, népek életébe az elhívottjain, felkenetjain keresztül, milyen munkákat végez, és végzett el.

Csak nagyon rövid áttekintés a teljesség igénye nélkül. Ha megnézzük Jézus szolgálatát, Ő mindig mint Krisztus, mint felkent, mint Messiás járt, szertejárt jót tévén, meggyógyítván mindeneket, akik az ördög elnyomása alatt voltak, mert az Isten volt Ővele. Tehát Jézus Krisztus is, a názáreti Jézust kente föl az Isten erővel és hatalommal. Amíg a Szent Szellem rá nem szállt, addig názáreti Jézus volt. Azt is tudjuk a Filippi levélből, hogy Ő az isteni hatalmából kiüresítette magát, és nem mint Isten szolgált itt a földön – bár Jézus éppúgy Isten, mint ember –, hanem mint felkent, és amit végzett, Isten Szellemének az erejével végezte itt a földön.

Ha megnézzük a korai tanítványokat, miután Jézus feltámadt a halálból, utána összeült a tanítványjaival, és azt mondta, hogy el ne menjete Jeruzsálemből addig, amíg el nem küldöm reátok az én Atyámnak az ígését. Miután rájuk szállt a Szent Szellem, ahogy Jézus is a Szellem erejével kezdte meg a szolgálatát, ugyanúgy Jézus tanítványai is a Szellem erejével kezdték meg a szolgálatukat. Ezt olvassuk az Apostolok cselekedeteiben. Ezt a címet adták a szerzők neki, valójában a Szent Szellem cselekedetei. Tehát Isten kenete munkálkodik rajtunk keresztül. Az Ószövetséget néztük inkább, nem az Újszövetséget vizsgáltuk, és ma is egy kicsit az Ószövetségben fogunk nézelődni. Nyilván, ha az Ószövetséget nézzük, akkor nagyon oda kell figyelni, hogy ne tévelyedjünk el, ne gabalyodjunk bele a törvénybe. Az Ószövetséget mindig az Újszövetség szemüvegén keresztül olvassuk! Ne felejtsetek el, hogy mi már nem tartozunk az ószövetséghez, hanem nekünk egy új szövetségünk van. Ennek a szövetségnek az alapja Jézus vére, a kereszt munkája. Mi a kegyelem korszakában, és nem a törvény korszakában élünk. Ezt, amikor az Ószövetséget olvassuk, mindig szem előtt kell, hogy tartjuk, mert látjuk, hogy emberek eltévelyednek. Nem lehet összemenni a két szövetséget, mert teljesen más ígéreteken alapul a kettő. Ezt nagyon fontos leszögezni.

Ha visszanézünk egy kicsit a múlt hétre, beszéltünk Isten felkenetjéről. Beszéltünk például Saulról, akit tulajdonképpen a nép kívánt. Saul király inkább a nép kívánsága, a nép választása volt. De látjuk, hogy az embert, aki kereste az apjának a szamarait, Isten fölkenete és az a kenet alkalmassá tette annak a feladat elvégzésére. Azért kell, hogy beszéljünk Isten kenetéről, és a kenet erejéről, mert Isten kenete nélkül Isten országában az égvilágon semmit nem tudunk elvégezni. Nem tudjuk betölteni az elhívásunkat. Nem tudjuk betölteni a szolgálatunkat, és erőtlenség az életünk Isten ereje, Isten kenete nélkül. Az Ószövetségben Saul királyt, Izrael első királyát néztük. Utána pedig jött Isten választása, Dávid, akit Isten kent királlyá. Dávid által, a Dávidon levő kenet által Isten hatalmas munkákat végzett el.

A Királyok 1-2 könyvét, meg az 1-2 Krónikákat olvasgattam egész héten a királyokról. Dávid Isten szíve szerint való király volt, azt írja egy helyen az Ige, kivéve az Uriásnak a dolgát. Mert, ahogy írja az Ésaías 40-ben, hogy az ifjak is megtántorodnak, meg elesnek.

Ésaías 40,30–31.

30. Elfáradnak az ifjak és meglankadnak, megtántorodnak a legkülönbek is;

31. De akik az Úrra várnak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a saskeselyűk, futnak és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el!

Azt mondja az Ige, hogy a legkülönbek is elesnek. A legkülönbek is megbotlanak. Pedig Dávid Isten elhívottja volt, és mégis a gonosz azért megkörnyékezte. Ugyanis vannak

Istennek felkentjei, és van egy Antikrisztus, van egy „antikenetes” is, aki a kenet ellen van. Az Antikrisztus, az „antikenetes” ugyanúgy munkálkodik, mint ahogy munkálkodnak Isten emberei, és ahogy Isten Szelleme munkálkodik az embereken keresztül. A gonosznak az a terve, az a célja, hogy elgáncsolja Isten embereit, hogy megakadályozza Isten kenetének, Isten erejének a működését. A gonosznak ugyanúgy megvannak az emberei, ugyanúgy megvannak a képviselői, és ezért fontos, hogy mi erősen álljunk a Kősziklán, Isten Igéjén, tántoríthatatlanul álljunk ott. A Biblia figyelmeztet bennünket egy-két dologra, majd meg fogunk nézni igeverseket mindjárt.

Lényeg az, hogy Dávid Isten erejével képes volt legyőzni Góliátot. Képes volt Isten elvégezni azt a munkát Dávidon keresztül, hogy Izrael népe szabaddá legyen. Ugyanis a kenet, ahol Isten Szelleme, ott a szabadság, olvassuk a 2Korinthusi levél 3. fejezetében. Nagyon fontos az, hogy mi Isten uralma alá kerüljünk, Isten kenete alatt legyünk, és stabilan álljunk az Igén, a Kősziklán.

Dávid után jött Salamon, akit Isten királlyá kent, ez a három király volt az, aki az egész Izraelen uralkodott, mert Salamon után sajnos történt egy-két dolog, kettészakadt az ország. Majd fogok erről beszélni. Jeroboám és Roboám királysága. Lett egy északi királyság, és egy déli királyság. Ez egész hosszú ideig tartott. De innentől kezdve, ahogy a király letért Isten Igéjének az útjáról, onnantól kezdve jött a nyomorúság, onnantól kezdődött el Izrael hanyatlása, és több mint 2 évezred után állt vissza, hogy Izraelnek újra országa legyen. Most kicsit előre, magam elé szaladtam, de menjünk tovább.

Aztán beszéltünk Mózesről, akit Isten arra hívott el, hogy megszabadítsa az egyiptomi fogságból Isten népét. Ezért Mózeset elhívta, és egyetlen bottal – ott hagytam abba a múltkor, hogy – otthagya, és ez a bot Jézus Krisztus szimbóluma, mert az Ésaías próféta könyvében mondja: támad egy bot, egy fejedelmi pálca. Ez Jézus egyik neve. Tehát egyetlen bottal odaállt a világhatalom elé, és a fáraó csak nevetett rajta, Isten meg a fáraón nevetett. Végül mi történt? Kijöttek az egyiptomi fogságból, és Isten megszabadította őket. Innen megyünk tovább. Nehogy azt hidd, hogy az ördög föladata! Nehogy azt hidd, hogy az ördög tanult ebből. Nem! Tovább kísértette őket. Az Újszövetségben is ír erről a Biblia, mégpedig a Zsidó 11-ben olvasunk erről.

Zsidó 11,24–27.

24. Hit által tiltakozott Mózes, midőn felnövekedett, hogy a fáraó leánya fiának mondják.

25. Inkább választván az Isten népével való együttnyomorgást, mint a bűnnek ideig-óráig való gyönyörűségét;

26. Egyiptom kincseinél nagyobb gazdagságnak tartván a Krisztus gyalázatát; mert a megjutalmazásra tekintett.

27. Hit által hagyta el Egyiptomot, nem félvén a király haragjától, hanem kitartott, mintha látta volna a láthatatlant.

Ez nem véletlenül íratott ide, mert nagyon nagy vonzása van a világnak. A világ vonzása, a világ kívánsága igencsak meg tudja gyengíteni Isten erejét a hívőkön, és Isten kenetének a munkáját. Ezért mondja a Jakab levél:

Jakab 4,4.

4. Parázna férfiak és asszonyok, nem tudjátok-é, hogy a világ barátsága ellenségeskedés az Istennel? Aki azért e világ barátja akar lenni, az Isten ellenségévé lesz.

Nagyon nagy vonzása van a világnak, és ezt most mindjárt meg fogjuk nézni. Mégpedig menjünk vissza Mózeshez, és nézzük 4. könyvét. Itt fogjuk vizsgálni az Igét. Ez a történet, hogy kijöttek Egyiptomból, és a pusztába kellett elmenni. Isten megígérte Mózesnek Kánaán földjét. De az ígélet földjéhez tudjuk, hogy mindig a pusztán keresztül vezetett az út. Ezt kéthetes út volt, de mivelhogy az emberek szíve nem volt kész arra, hogy birtokba vegyék Isten ígéletét, lázadtak Isten ellen. Hát eléggé bennük maradt még Egyiptom, a 400 éves

fogság után. Ott nőttek föl, ott szocializálódtak, ahogy ma ezt divatos kifejezéssel mondanánk. Bizony rengeteg gondja volt Mózesnek Izrael népével, Istennek még több. Bizony-bizony lázadoztak ellene! De Isten velük volt, és vezette őket tűzoszlopban, a Szent Szellem felhője által, mannával táplálta őket, és gondoskodott a védelmükről is. Tudjátok, ellenséges földeken kellett átmenniük. Mentek át különféle földeken. Isten mondta ezeknek a pogány népeknek, hogy hagyjátok békén őket, ők nem bántanak senkit, nem támadnak meg senkit, ők most egy kicsit keringenek a saját hegyeik körül. De ezek a pogány királyok azért nem nézték ezt jó szemmel, Góg és Magóg is nekitámadt Izraelnek. Mivelhogy Izraelen Isten ereje, Isten Szelleme volt, ezért a pusztai vándorló nép megverte ezeket a nagy népeket. Ezek hatalmas népek voltak, a Gógok között voltak óriások. Még mindig talán vannak valamerre ilyen háromméteres emberek mumifikált csontjai. Megtalálható múzeumokban. Bizony beijedtek nagyon a környező népek. Aztán megverték az emareusokat is. Moáb és Midián királya nagyon beijedt. Azt mondta, hogy hú, hát ezek nem játszanak! Ezeket nem lehet legyőzni!

Amikor Isten kenete ott van rajtad, amikor Isten ereje rajtad van, akkor szemtől szemben a gonosz nem tud legyőzni. Ez a király is mondta, hogy hiába megyünk ellenük, nem tudunk semmit az égvilágon csinálni velük! Ezeket nem lehet fizikai erővel legyőzni. Isten harcol mellettük, Isten ereje, Isten kenete van ott! Ez a Moáb király, ez kitalálta, hogyha nem lehet őket legyőzni fizikálisan, akkor majd szellemileg. Ha Isten harcol mellettük, hát akkor majd kitalált egy dolgot. Erről ír a Jelenések könyve is. Akkor meg kell átkozni Izraelt, és ha majd megátkozatjuk Izraelt, akkor majd eltávozik tőlük az ő Istenük, és akkor majd le tudjuk őket győzni. Most egy ördögi tervet eszelt ki ez a király, és úgy gondolta, hogy el fogja hívni az egyik prófétát. Készített neki egy kis pénzt, egy kis tisztességet majd kap, ha majd el fog jönni. Először hívogatták, aztán megkérdezte Istent, azt mondta, ne menjél! Aztán jött egy nagyobb küldöttség, már a Midián királyi csapat, meg főemberek is jöttek, és mondták, hogy nagyon megjutalmazunk, ha eljössz velünk. Na, végül is Isten megengedte neki: na, jó, menj el, de egyetlen feltétellel: ha csak azt mondd nekik, amit én mondtam! Akkor nagy nehezen elment. Tudjuk, ekkor volt az a Bálám szamara eset. Akkor fölült a szamarára és ment, és egyszer csak megállt a szamár, nem akart menni. Aztán meg csak odaszorította a szamár a falhoz a lábát, majd lefeküdt, és hempergett. Nagyon-nagyon bemérgeződött Bálám a saját maga küldetésében, mert nem Isten küldte oda. Elkezdte verni a szamarat. Háromszor is megverte. A szamár látomást látott, és látta ott Isten angyalát, aki Bálám ellen volt, hogy Bálámot megölje. De a szamár belátott a szellemi világba, és megszólalt, azt mondta: Miért versz engem? Hát nem jó szamarad vagyok én neked? Hát nem mindig azt csináltam, amit mondtál, mégis versz engem? Akkor belátást kapott Bálám is, meglátta az angyalt, és térdre esett. Gyakorlatilag elindult Bálám küldetése, de nézzük meg, hogy milyen megfontolásból küldte oda a király. Mondta a pogány király:

4Mózes 22,6.

6. Most azért kérlek jöjj el, átkozd meg érettem e népet, mert erősebb nálamnál; talán erőt vehetek rajta, megverjük őt, és kiűzhetem őt e földből; mert jól tudom, hogy akit megáldasz, meg lesz áldva, és akit megátkozol, átkozott lesz.

Tehát tudták a környező pogány népek, hogy Isten van velük. A történet végét tudjuk, hogy végül is nem tudta megátkozni Izraelt, mert Izrael az áldott. Sőt, háromszor is megáldotta Izraelt Bálám. Fölvett egy csomó pénzt, itt már a világ barátságáról van szó, a pénz szeretetéről van szó. Nem is értem ezt a Bálámot, amikor ott volt egy győztes csapatban, hogy mi tudta őt fölindítani arra, hogy a saját népét megátkozza. Hogy a saját népében kárt tegyen. Hogy a saját népének, Isten népének a pusztulását akarja. Igen megszállta az ördög az ő szívét, hasonlított egy kicsit Júdásra. Júdással vonják őt párhuzamba. Nézzétek meg, hogy mi történt utána? Erről ír már a Jelenések könyve is. A pergámumbeli gyülekezetnek szól valamit az Úr.

Jelenések 2,12–16.

12. A pergámumbeli gyülekezet angyalának írd meg: Ezt mondja az, akinél a kétélű éles kard van:

13. Tudom a te dolgaidat, és hogy hol lakol, ahol a sátán királyiszéke van; és az én nevemet megtartod, és az én hitemet nem tagadtad meg Antipásznak, az én hű bizonyságomnak napjaiban sem, aki megöletek nálatok, ahol a sátán lakik.

14. De van valami kevés panaszom ellened, mert vannak ott nálad, akik a Bálám tanítását tartják, akik Bálákot tanította, hogy vessen botránykövet az Izrael fiai elé, hogy egyenek a bálványáldozatból, és paráználkodjanak.

15. Így vannak nálad is, akik a nikolaiták tanítását tartják, amit gyűlölök,

16. Térj meg: ha pedig nem, ellened megyek hamar, és vívok azok ellen számnak kardjával.

Végül is a Jelenések könyvében Jézus fölhozza ezt az esetet, az egyik gyülekezet ellen van ilyen panasz. Attila is beszélt két héttel ezelőtt az Efézusi gyülekezetéről, aki egy nagyon szorgalmas gyülekezet volt, végezték a dolgukat, tették a munkájukat, ápolták a gyülekezet dolgait, evangelizáltak, sok mindent, csak közben elhagyták a lényegét. Elveszett a szeretet valahol útközben. Nagyon kell figyelni ezekre, hogy ne dobjunk a lényegét, és a nagy munkában ne öntsük ki a gyereket is a lavór vízzel!

Következő a szmirnai gyülekezet. A szmirnai gyülekezetnek egy más problémája volt. Az ő problémájuk pedig a túlélés volt, az, hogy egyáltalán megmaradnak-e, mert olyan üldözésben volt részük. De Isten mondta, hogy ne aggodalmaskodj, még tíz napig fognak üldözni benneteket, aztán majd jövök én! Isten nem engedi meg azt a nagy üldözést. Egy darabig elmehetnek emberek, látjuk ezt Heródes Antipásznál is, aki lefejeztette Jakabot, lefejeztette Jánost, és azt mondta Isten, hogy na, most itt állj! Innen ne tovább! Mert nem lehet csak úgy Isten népével kibabrálni, mert Izraelnek van Istene! Van egy erős Istene, és az erős Isten a mi oldalunkon áll! Van egy helyzet, amikor azt mondja Isten, hogy állj, eddig és ne tovább!

Aztán itt van ez a pergámumbeli gyülekezet, akik nagyon nagy elnyomás alatt voltak. Tudjuk, hogy az első században császárok uralkodtak. A császárokat akkor istenként imádták. Nem lehet két istent imádni! Jézusnak is azért dobták oda a császár aranypénzét, hogy kié ez a pénz? Megkísértették. Mert ha valaki nem a császárt imádtá, akkor a császár haragja fölgerjedt ellene. Nem lehetett két istent imádni. Vagy a mammont, a császárt, vagy Istent imádni. Ez nagy probléma volt. Aztán látjuk ezt majd Nabukodonozornál. Dánielnek, Sidráknak, Misáknak, és Abednégónak meg kellett volna hajolnia a szobor előtt, igaz? De nem tették, azt mondta mind a négy, hogy innentől kezdve ne tovább! Te vagy a császár, te vagy a király, megteesszük, amit mondasz, mert a hatalmad alatt vagyunk, de ezt már nem! Mert csak Izrael Istenének vagyunk hajlandók térdet hajtani, és semmilyen bálványnak!

Látjuk ezt végig a történelemben, és a Biblián végigvonul. Most visszatérve Bálám történetére, tudták ezek a pogány királyok, hogy ezt nem lehet megtenni. Erre Bálám kieszelt egy ördögi tervet. Ez már egy igen ördögi terv volt. Azt mondta, hogy hozzátok majd az ammoniták lányait, a nagyon szép lányokat, azok majd elcsábítják Izrael fiait. Utána majd ezek a lányok meghívják a férfiakat, és elcsábulnak Izrael férfiai, akkor majd fogják imádni ezeknek a nőknek az isteneit. Isten akkor megharagszik rájuk, és elpusztítja őket. Ez egy igen ördögi terv volt! Majdnem bevált.

Tudjátok, volt már egyszer ilyen, amikor lelkiismereti korszak volt. Akkor már az ördögnek volt egy ilyen műve. Tudjuk, hogy Noé idejében Istennek meg kellett ítélnie az egész világot, és egyetlen család maradt meg. Nyolcan menekültek meg. Bizony, ez az ördögi terv is eléggé megtépázta Izrael népét, mert huszonnégyezren haltak meg ott a pusztában, és meg is csinálták. Megfogadta ez a Bálák, ez a midián király, hogy odahozták ezeket a nőket, és el kezdték Izrael férfijai feleségül venni őket, meg szeretőiknek, meg ágyasaiknak. Az egyik főember hozta is már a sátrába a pogány ammonita nőt, bementek a sátorba, és közülük egyik, azt hiszem Fineás, ha jól emlékszem a nevére, az meg bement, és a dárdával átdöfte

mind a kettőt, és elfordult Izrael Istenének a haragja. Ne felejtsetek el, ez ószövetség! Miről szólt az ószövetség? Ha megtartod Isten parancsolatait, akkor áldott vagy, ott van tizenkét áldás, és ha nem, akkor ott van a végére mehetetlenül sorolt átkok. Ott aztán akkor mese nem volt. De nem vagyunk az ószövetség alatt, és hadd mondjam el, és hangsúlyozzam még egyszer, hogy Isten nem akar bennünket elpusztítani, nem akar bennünket megbüntetni, Ő már megbüntette helyettünk Jézust. De mint mondott ennek a gyülekezetnek? Azt mondja, hogy térj meg! Azt mondja ennek a gyülekezetnek, hogy térj meg! Mert ugyanezt csinálod: beengeded a gyülekezetbe a paráznaságot, a varázslást, és az hozza az összes többi gonosz dolgot. A paráznaság meg a bálványimádás rossz volt az ószövetségben, rossz volt Jézus alatt, rossz most is, rossz lesz minden esetben. Az bűn, a bűnnek pedig következménye van, és az ördög le akar venni a kőszikláról. De tudja az ördög, hogy nem tud téged legyőzni szemtől szemben. Írja a Péter levél:

1Péter 5,8–9.

8. Józanok legyetek, vigyázzatok; mert a ti ellenségeitek, az ördög, mint ordító oroszlán szerte jár, keresve, kit nyeljen el:

9. Akinek álljatok ellen, erősek lévén a hitben...

Mit mond ez nekünk? Azt, hogy nem tud mindenkit elnyelni. Igaz? Ha mindenkit el tudna pusztítani az ördög, mert azt mondta Jézus, hogy emberölő volt az kezdettől fogva, akkor neked menne szemtől szemben, és elpusztítana téged. Az ördög nem változott semmit. Ma is ugyanolyan ravasz, mint amikor Évát elcsábította. Ezeket a dolgokat nagyon komolyan kell vennünk, amikor Isten azt mondja, hogy ne paráználkodjál, akkor azt nem azért mondja, hogy téged valami jó dologtól meg akar fosztani. Mert nézzétek meg, hogy a világban mi folyik? A világban ma ez folyik. A mai fiataloknak nem könnyű megállni Isten Igéjében. Bármit bekapcsolsz, már egy szappant is egy félmeztelen nővel reklámoznak. Vagy bármit. Ha mosni akarsz, egy jó mosópor reklámot megnézel, már ott is ott van. Bárhova elmész, bármilyen buliba elmennék ezek a fiatalok, ott ilyen félig öltözött, vagy inkább nem öltözött férfiak, nők vonaglanak, és bizony utána meg halljuk a hírekben, hogy ezt is megerősakolták, azt is, és akkor csoda, hogy ez folyik ebben a világban? Ezt tapasztalva Szodoma és Gomora jut eszünkbe. Miért? Ez az ördög cselvetése. Mert az ördög nem tud téged szemtől szemben legyőzni. Miért nem? Mert nincs meg az ereje, nincs meg a hatalma.

Mit tesz? Ugyanazt teszi, amit tett Bálák esetében. Ugyanaz az ördögi tanácsa van ma is, hogy igen, igen, akkor vonjon el téged a világ! Majd onnantól kezdve ezek a nők elfordítják a férfiak szívét Istentől, és a világ felé fordulnak. Onnantól kezdve nem Isten kenete, nem Isten ereje fog működni, hanem kiüresíti a világ őket, kioltja őket. Innentől kezdve az ördög szabad prédájává válnak. Ezt kell látni e mögött. Ez az ördög terve, célja, hogy téged kilopjon Isten áldásaiból, hogy ne birtokold Isten ígését. Ez volt a cél azzal is, hogy ne tudjanak átmenni, és ne tudjanak bemenni az ígélet földjére. Ezért mondta az Ige, hogy térjete meg ebből! Ez nem játék, és nem vicc, mert az ördög nem egy pizsamás, bohócsapkás, hosszúfarkú, vasvillás mesefigura, hanem egy szellemi lény, aki azért jött, hogy öljön, lopjon, és pusztítson! Bizony valóságos pusztulást hoz az életedbe, és adja az ígéreteit. Mondja, hogy gazdagságot hozok neked, meg boldogságot hozok neked, ez a világ ígérete, és mit ad? Nyomorúságot és boldogtalanságot.

Ez történik napjainkban is. Tehát aktuális, amiről beszélünk. Az Ige figyelmeztet bennünket. Isten nem akar minket agyoncsapni. Isten nem ítél bennünket halállal, sem betegséggel, hanem mit mond? Hogy jövök ellened a számnak a kardjával. Az Igével. Ezért prédikálunk erről, mert az Ige, ahogy a Zsidó 4-ben olvassuk, mit tesz velünk? Elválasztja az ízeket, a velőket, megítéli a szellemnek a gondolatait. Fog szólni Isten a lelkiismeretedhez. Hoppá! Itt nem jó úton vagyok, ki kell, hogy igazítsam magam! Isten így tanít bennünket. Szólni kell erről. Szólni kell ezekről is, mert a kegyelem alatt vagyunk. Isten szeret bennünket, de úgy, ahogy te szereted a gyereked, és nem akarod agyoncsapni. Te is elbeszélgetsz

vele, hogy fiam, ne nyúlj a kábítószerhez, mert meg fog ölni téged! Az ideig-óráig való gyönyörűségre, amit Mózesnek ígért a világ, azt mondta, hogy nem, nem ez kell! Az örökkévaló, az örökkévaló jutalmukat pedig elveszítik emberek.

Ha Isten útján járunk, azt tesszük, ahogy Isten Szelleme vezet bennünket. Azért beszélek a kenetről, mert az ószövetségben külön volt a királyi kenet, és külön volt a papi kenet. Isten pedig bennünket az újszövetségben királyokká és papokká tett. Olvassuk a Péter levélben, olvassuk a Jelenések könyvében. Ott van rajtunk a királyi kenet, amely mire van? Uralkodásra. Hogy uralkodjunk az életben az egy Jézus Krisztus által. Nem egymáson! Ezt ne felejtse el, hanem az Úr Jézus Krisztus által uralkodjunk az életben! Mire való a papi kenet? Arra, hogy odaállhatunk Isten elé, bármikor odamehetünk Isten trónjához, és bármikor imádkozhatunk, bármikor imádkozhatjuk Öt. Ez a kenet ez együtt volt. De látjátok, ahogy a királyi kenet el lett választva a papi kenettől, a király eltávolodott. Ezért adta Isten együtt. Ez egy nagyon fontos dolog, hogy megértsük, hogy a Szent Szellem kenete bennünk van. Királyokká és papokká tettünk. Ott van bennünk Isten bölcsessége. Ott van bennünk Isten ereje azért, hogy meg tudjunk állni. Az ellenségnek nem az ereje ellen, hanem a ravaszsága ellen. De bizony nagyon nagy kísértés a férfiaknak a nők, és fordítva ugyanúgy. Tehát az ördög nem piszamban fog jönni, hanem egy férfi szolgálóhoz egy szőke kék szemű, szuperül kinéző nő, vagy jön a szőke herceg a fehér lovon, vagy a Mercédeszen. Ez a kísértés. Bizony, ezeket nem kell lebecsülni!

Nézd meg Ádámot és Évát. Amikor Éva szakított a gyümölcsből, akkor a csontból való csont, a húsból való hús kínálta az almát. Igaz? Ádám azt mondja, hogy most akkor választom ezt a gyönyörű nőt, vagy választom Istent? Nem kicsi a kísértés. Hát választotta az asszonyt. Aztán nem a nők az okai ennek, mert az Ádámnak a helyén kellett volna lenni, ez majd a következő, a thiatirabeli gyülekezetnek az üzenete, a Jézabel szelleme. Az nem a nőkről szól, előre elmondom. Annak más a jelentése, és más a története, mert az egyfajta szellemiség. Az ördög ilyen módon fog téged megtámadni. Ilyen módon akarja ellopni a rajtad lévő kenetet. Ilyen módon akar téged levinni Istennek az útjáról.

Ezt le kell, hogy leplezzük, erről kell, hogy szóljunk, mert nem látják az emberek. Ha már egyszer itt vagyunk a Jelenések könyvében, akkor nézzük meg Illés történetét. De még mielőtt erre rátérnénk, előtte egy kis történelmi áttekintést nézzünk. Olvassuk ezt a rengeteg próféciát, és prófétákról olvasunk, ezért egy kis segítséget szeretnék nektek adni, hogy ezeket az időket jobban megértsük. Én nagyon szeretek utánanézni, hogy akkor ki volt a király, ki volt a próféta, milyen történelmi időszakok voltak, és egyáltalán, ezek a próféták miről beszélnek. Mert csak olvassuk azokat a próféciákat, nézzük, de nem értjük, ezért egy idő után feladjuk.

Tehát nézzünk egy kis történelmi áttekintést. Illést Isten elhívta, prófétának kente föl. Nézzük, hogy milyen időszakok voltak ebben az időben. Az előbb már említettem, hogy Salamon bálványozásával, Salamon kisiklásával óriási probléma történt Izraelben. Ott is volt egy csábítás, az ördög betette a lábát, és jöttek a politikai megfontolások. Isten elhívta őt, megáldotta olyan ígéretekkel, mint az ő apját, Dávidot. Azt mondta neki: Ha előttem jársz, az én utamon jársz, akkor megáldalak téged.

Tudjuk, hogy Salamon bölcsességet kért Istentől. Ez nagyon tetszett Istennek, ezért odaadta neki, és emellett nagyon meggazdagította Salamont. De mi történt? Jöttek a birodalmi megfontolások, jöttek a politikai megfontolások. Erről majd szintén fogunk olvasni. A Jelenések könyvének második részében a thiatirabeli gyülekezet angyalának szólt az Úr. Az történt, hogy Salamon szövetséget kötött a környező pogány népekkel. Minden szövetséget úgy pecsételtek meg annak idején, hogy mindig egy feleség, egy újabb asszony került a házba. Tehát vagy a királynak a lánya, vagy valami főrangú feleség. Salamon odáig jutott, hogy lett hétszáz felesége, és háromszáz ágyasa. És jött a baj a házba csóstül. Nem az asszonyok miatt, hanem az ő kultúrájuk miatt, mert hozták a pogány isteneiket is. Szintén Bálám tanácsára volt ez, itt is látjuk ugyanazokat az eseményeket. Aztán jöttek ezek a szép asszonyok, és

elfordították Salamon király szívét, és haragra ingerelték Izrael szentjét. Haragra ingerelték Istent, mert Ő egy féltékeny Isten. Mi a parancsolat? Ez a parancsolat volt, és ma is az: a te Uradat, Istenedet imádjad, és csak neki szolgálj! Ezek a pogány emberek – ahonnan kiüzte Mózes a pogány népeket – ezek körülöttük éltek, és megmaradtak a pogány szokásaik. Különbféle isteneket imádtak, aserákat építettek, bálványokat építettek, aranyborjúkat öntöttek, stb. És bizony megnehezedett az ország sorsa. Mert nagyon erős országot épített fel Isten Salamon által, de nőttek a terhek, nőttek a népnek a terhei, sok volt a kiadás a luxusra, az asszonyokra, az ő luxusaikra, és ezért nőttek az adóterhek. A népre egyre nagyobb teher nehezedett, és ezért elégedetlenkedtek.

Volt egy ember, az Efraim törzséből származó Jeroboám, aki a robotosoknak volt a vezetője, Salamon tette meg őt vezetőnek. Ennek a Jeroboám szíve nagyon a nép mellett volt, és nagyon fájlalta és nehezményezte azt, amit a király tesz, ezért fellázadt ellene. Mivel a nép oldalára állt, el kellett menekülnie Egyiptomba. Miután meghalt Salamon, az ő fia, Roboám vette át a királyságot. Amikor Roboám lett a király, akkor Jeroboám eljött Egyiptomból a népek vezetőivel, akikkel elmenekült, és ezt mondta Roboámnak: Most, hogy apád meghalt, szépen kérünk téged, hogy könnyíts a népnek a terhén egy kicsit, egy kicsit könnyíts az ő helyzetükön! Azt válaszolta Roboám, hogy várjanak három napot, és majd utána eldönti. De ennek a Roboámnak ki volt az anyja? Egy ammonita, Naamá nevezetű asszony. Tehát az egyik idegen feleségnek a gyermeke volt Roboám. Mit tanult ez a gyermek? Nem Isten szeretetét, nem Izrael Istenének az imádatát. Körülvette magát fennhéjázó, pökhendi fiatalokkal. Azt mondták neki: Hiszen te vagy a király, miért engedsz te ennek? Ezért Roboám nagy büszkén azt mondta: Az én kisujjam vastagabb, mint az apám dereka volt!

Ez kevély beszéd! Mit ír az Ige? Isten a kevélyeket megalázza, az alázatosokat pedig felmagasztalja. A vének azt tanácsolták Roboámnak, ha most kedvez a népnek, ha most megadja nekik azt, amit kell, akkor Isten föl fogja magasztalni őt. Ha nem apádnak a tévelygéseit követed, akkor a nép el fog téged fogadni királyának! Elvetette a vének tanácsát, és az ifjakét fogadta meg. Mi történt? Kettévált az ország. Közben ennek a Jeroboámnak Isten a próféta által ugyanazokat az ígéreteket adta, amit Salamonnak. Azt mondta: Ha te előttem jársz, ha megteszed, amit én parancsolok, akkor téged a tíz törzs fölött, a tíz izraeli törzs fölött megteszlek királlyá! Isten adta ezt a királyságot Jeroboámnak. De a Dávidnak tett ígéretem miatt megtartom a Júda királyságát is, még Benjamin királysága is megmarad – ezt is mondta Isten. Látjátok, hogy Isten egy hűségese Isten? Mert Ő megígérte, hogy Júda nemzetségéből fog eljönni a Krisztus, a Megváltó, és Istennek gondja van az Ő Igéjére. Megtartott két nemzetséget.

Ment Roboám, hogy szedje az adót, aztán szembetalálkozott az ellenféllel. Mi történt? Szétszakadt Izrael népe. Elkezdődött a nyomorúság ideje. Mi a sátánnak az egyik neve? Diabolos, szétszaggató. Gyűlöli, és utálja az egységet. Utálja a házasságot, utálja az egységet, utálja, amikor a gyülekezet egyben van. Mi a jelszava? Oszd meg, és uralkodj! Szétszakadt! Erősítette ez Izraelt? Gyengítette! Mi történt? Folyamatosan harcoltak egymás ellen. Tudjuk, hogy manapság nem történnek ilyenek. Például, hogy melyik gyülekezet a nagyobb, hol vannak többen, kinek mekkora a hatalma. Mennek a hatalmi harcok. Ugyanez történt. Közben az ellenség meg nyeréskedik az egész történeten. Körbe vannak véve ellenséggel, ezek meg egymással vannak elfoglalva, és egymást gyengítik. Onnantól kezdve a helyzet csak rosszabb lett. Folyamatosan, mindig eltévelyedett az összes király.

Láthatod, ha elolvasod Júdea királyának a történeteit, elolvasod Izrael királyságának a történetét. Egyébként Saulon, Dávidon és Salamon királyon kívül volt még húsz izraeli király, és húsz júdabeli király. Összesen negyvenhárom király volt Izraelben. Onnantól kezdve csak csúsztak egyre lejjebb, egészen a hetedik királyig. A hét a teljesség száma. Amikor olvassuk a Jelenések könyvét, Jézus a hét olajtartóról beszél. Gyertyatartóról nem beszélhetünk, mert a gyertya a faggyú miatt tisztátalan volt, abban olaj volt. Ami azt jelenti, hogy az olaj, a kenet ott van a gyülekezeten. A hetedik király nagyon lecsúszott. Főleg Izrael népe. Izrael

királyságában talán egy olyan király sem volt, aki igazán jónak mondható. A jók inkább júdeaiak voltak. Ott volt például József, aki egy jó király volt, vagy Ezékiás. Volt néhány jó király, erről lehet olvasni a Királyok könyvében, meg a Krónikák könyvében.

Tehát a hetedik király Aháb király volt. Még Roboám és Jeroboám idejében bejöttek a hatalmi és politikai megfontolások. Salamon után kezdődött. Megint mivel kezdődött? A bálványozással. Mert irigy volt Jeroboám Roboámra. A két gyülekezetvezető elkezdett egymással rivalizálni, és harcolni. Jeroboám, aki Efraim nemzetségéből származó volt, úgy gondolkodott: „Ha mi megtartjuk az istentiszteleteket, ha onnan, északról, Izraelből lejárnak Jeruzsálembe az ünnepekre, és Izrael Istenét fogják imádni, akkor majd a nép el fog csábulni, és akkor majd nem engem fognak szeretni, hanem Roboámot fogják szeretni. Az nekem nem lesz jó.” Igazából mi volt a probléma Jeroboámmal? Nem hitt Isten ígéretében. Mert Isten azt mondta neki, hogy: Én foglak megáldani! Odaadtam neked a királyi kenetet, és én meg foglak áldani. De valójában nem hitt Jeroboám. Lehet, hogy sokat volt ő is Egyiptomban – hiszen oda menekült –, és Egyiptom eléggé nagy károkat tud okozni Krisztus Testének. Az egyiptomi gondolkodás, a világi gondolkodás.

És azt mondta Jeroboám, hogy: Nem! Bételben és Dánban csináltatott oltárokat, elűzte a papokat. Ez az első dolog, hogy Isten papjait, akik áldoztak Istennek, egyszerűen elűzte. Azt mondja az Ige, hogy az alja népből választott magának papokat, és csináltatott aranyborjút. Dánban is, Bételben is, a Jeruzsálembe vezető út tele lett bálványokkal. A papokat nem engedték Jeruzsálembe. Az igaz papokat elűzték, és jöttek Jeroboám papjai, és elkezdtek megint bálványokat imádni. Isten haragja igen fölgerjedt Izraelre! Nem volt egy Mózes, aki összetörje ezt az aranyborjút, nem volt ott egy Mózes, aki rendet csináljon. Mert ugyanez történt a pusztai vándorlásnál is, akkor bizony Mózes összetörette az aranyborjút, és megetette velük. És bizony meghaltak azok az emberek, akik ott voltak. Ez ószövetség, ne felejtsetek el! Még mindig nem akar Isten bennünket agyoncsapni, mert szeret bennünket. De ez az ószövetségben volt, és adjunk hálát Istennek, hogy nem az ószövetség alatt vagyunk. Ezek az emberek teljesen elfordultak Isten útjáról. Gazdaságilag növekedett az ország, és Aháb király idejére igen erős lett. Megerősödött az ország. De mi van ezzel az Aháb királlyal megint? Feleségül vette Jézabelt, egy ammonita nőt. Itt kezdődtek igazán a bajok. Nem a nő miatt, hanem amiatt a szellemiség miatt, ami ezen a pogány nőn volt. Aserákat épített, Szamáriát kinevezte Izrael fővárosának. Olvassuk a Lukács 9-ben, hogy Jézus azt mondta, hogy menjünk Szamáriába! De a tanítványok azt felelték, hogy: Imádkozzuk le a tüzet, mint ahogy Illés, emésszük meg őket! Jézus ezért megdorgálta őket: Nem tudjátok, hogy minémű szellem van bennetek? Tehát bennük volt az az északi-déli királyság, mert Szamáriát gyakorlatilag Ahábhoz és Jézabelhez kötötték. Akkor igazán eltávolodtak Istentől, kiüresedtek. Gazdaságilag nagyon jól álltak, de ahogy nőtt a jólét, úgy fordult el az emberek szíve Istentől. Ki nem állhatták Isten szolgáit. Jézabel megölette Isten szolgáit, és Szamária lett a főváros.

Ekkor jött Illés. Az ószövetségben vagyunk, elfordultak, jött Isten ítélete. Azt mondta Illésnek az Úr, hogy három és fél évig nem lesz eső. Gondoljatok bele: Baál isteneit imádták, akit ők a bőség istenének mondtak. Micsoda megalázása ez a király kevelységének, amikor azt mondja, hogy: A ti bőségetek istene nem ad nektek esőt! Mi történt azzal a nagy gazdagsággal? Odalett a nagy gazdagság! Odalett! Három és fél évig nem volt eső! A Jakab levélben olvasunk egyébként Illésről:

Jakab 5,17–18.

17. Illés ember volt, hozzánk hasonló természetű; és amikor buzgón imádkozott, hogy ne legyen eső, nem volt eső a földön három esztendeig és hat hónapig:

Tehát Illés nem volt Isten, hanem ember volt.

18. És ismét imádkozott, és az ég esőt adott, és a föld megtermé az ő gyümölcsét.

Ezt azért mondom, hogy Illés ember volt, és imádkozott. Ugyanolyan ember volt, mint te meg én. Mi különböztette meg őt? Az, hogy Isten kenete volt rajta. Illést Jézabel halálra

kerestette, meg akarta öletni, ahogy Izrael összes prófétáját megölette. Egyszer csak Isten azt mondja Illésnek – ugyanaz a helyzet, mint Mózes esetében: Menj oda Aháb király elé, menj oda Jézabel elé, és mondd meg, hogy most lesz eső! Esőt fogok adni rátok.

1Királyok 18,17–18. 21.

17. Mikor meglátta Aháb Illést, monda Aháb néki: Te vagy-é az Izrael megháborítója? Mert Illés prófétált, és úgy lett, és tönkrement a királyság, tönkrement a gazdagság.

18. Ő pedig monda: Nem én háborítottam meg az Izraelt, hanem te és a te atyád háza, azzal, hogy elhagytátok az Úrnak parancsolatait, és a Baál után jártatok.

És akkor egy kihívást intézett Illés Aháb királyhoz. Azt mondta neki: Gyűjtsd össze a Baál prófétáit, meg a Molok prófétáit. Mindenkit hívjál oda, és menjünk, áldozzunk az istenünknek! Ti áldoztatok a ti isteneteknek, és én pedig az én Istenemnek! Aztán majd meglátjuk, hogy ki az Úr! Itt van az a bizonyos Ige

21. És odamenvén Illés az egész sokasághoz, monda: Meddig sántikáltok kétfelé? Ha az Úr az Isten, kövessétek Őt; ha pedig Baál, kövessétek azt. És nem felelt néki a nép egy szót sem.

Nem olvasom fel a történetet, mert nagyon hosszú, és most nem ez a történet a lényeg, hanem az, hogy mi történt utána. Tudjuk azt, hogy Baál prófétái hiába imádkoztak, nem gyújtotta meg az áldozati oltár alatt a tüzet az ő istenük. Aztán Illés imádkozott, még vizet is öntött az áldozati oltárra, és Isten tüze megemésztette. Ezután megölte Baál prófétáit. És akkor ezt mondta Illés: Most imádkozok esőért, és akkor lesz eső! Tudjuk nagyon jól, hogy hétszer küldte el a szolgáját, hogy nézze meg, hogy van-e felhő. Illés imádkozott, és várta az esőt. És hetedszerre visszajött a szolga, hogy már egy kis tenyérnyi felhő van. Tehát Illésnek meg sem fordult a fejében az, hogy Isten nem hallgatja meg az imáit. Jött az eső. És a király nagyon megörült.

Mit gondolnál ilyenkor egy ilyen királyról? Hát azt, hogy megtér, visszatér Izrael Istenéhez, mert Ő az Úr, Ő adja az esőt. Ő hozza le a tüzet, Ő teremtette a mindenséget. Gondolnád, hogy ilyenkor a királynak a szíve megfordul. De nem! Hazament, és elmesélte az asszonynak, Jézabelnek, hogy mi történt. Aztán itt megint megsokszorozódott a baj. Azt kérdezte a felesége: Ki volt az? Az az Illés?! Elkezdte üldözni Illést. Illés elmenekült Kérit patakjáiig. Teljesen depresszióba esett, azt mondta, hogy: Nagy búsulásom van! Mindenki elhagyott engem, már csak egyedül vagyok! Isten így válaszolt neki: Nem vagy te egyedül, van még nékem hétezer emberem! Mert még egy ilyen gonosz birodalomban is mindenhol ott vannak Isten emberei. Ott volt egy pap, aki Jezabel és Aháb király szolgálatában volt ugyan, de barlangokban rejtegetett száz prófétát. Tehát voltak Istennek rejtett emberei. Mindenesetre Illés elmenekült a Kérit patakhoz, ott a hollók táplálták. Aztán elküldi őt a pap Sareptába, ahol egy nem izraeli özvegyasszony szolgált feléje, Illés pedig öfelé. Így ment ez sokáig, végül jött az ítélet a házra. Erről beszél Jézus thiatirai gyülekezetnek.

Jelenések 2,18–29.

18. A thiatirabeli gyülekezet angyalának pedig írd meg: Ezt mondja az Isten Fia, akinek szemei olyanok, mint a tűzláng, és akinek lábai hasonlók az izzó fényű érchez:

19. Tudom a te dolgaidat, és szeretetedet, szolgálatodat, és hitedet és kitartásodat, és hogy a te utolsó cselekedeteid többek az elsőknél.

20. De van valami kevés panaszom ellened, mert megengeded amaz asszonynak, Jézabelnek, aki magát prófétának mondja, hogy tanítson és elhitesse az én szolgálmat, hogy paráználkodjanak és a bálványáldozatokból egyenek.

Megint a nők, meg a paráznaság!

21. Adtam néki időt is, hogy megtérjen az ő paráználkodásából; és nem tért meg.

22. Ímé, én ágyba vetem őt, és azokat, akik vele paráználkodnak, nagy nyomorúságba, ha meg nem térnek az ő cselekedeteikből.

23. És az ő fiait megölöm halállal; és megtudják a gyülekezetek mind, hogy én vagyok a vesék és szívek vizsgálója; és mindeniteknek megfizetek a ti cselekedeteitek szerint.

24. Néktek pedig azt mondom és mind a többi thiatirabelieknek is, akiknél nincs e tanítás, és akik nem ismerik a sátán mélységeit, amint ők nevezik: nem vetek reátok más terhet.

25. Hanem ami nálatok van, azt tartsátok meg addig, amíg eljövök.

26. És aki győz, és aki mindvégig megőrzi az én cselekedeteimet, annak hatalmat adok a pogányokon;

27. És uralkodik rajtuk vasvesszővel, mint a fazekas edényei széttöretnek; amiképpen én is vettem az én Atyámtól:

28. És adom annak a hajnalcsillagot.

29. Akinek van füle, hallja, mit mond a Szellem a gyülekezeteknek.

Ez a „Jézabel szelleme” itt, a Jelenések könyvében nem egy személy, hanem egy szellemiség. Ez a szellemiség sajnos jelen van az egyházakban. A hét gyülekezetben – akiknek írt az Úr –, mind ott van ez a szellemiség. Az efézusi, a smirnai, a pergánumi, a thiatirabeli, sárdisi, filadelfiai, és a laodiceabeli. Ez a fajta szellemiség mind jelen van a mai gyülekezetekben is. Ezt a szellemiséget le kell leplezni! Ez a Jézabel nem egy nő itt, a Jelenések könyvében, hanem egyfajta szellemiség. Tudom, hogy itt a szolgáló nőkre, ha egy kicsit karakteresebb a hölgy, akkor rásütik, hogy a Jézabel szelleme van rajta. De semmi köze a nőkhöz a Jézabel szellemének! Hanem itt arról van szó, hogy az egyház ágyba bújik, és paráználkodik a politikával. Erről van szó! Amikor beengedi a Jézabel tanítását a gyülekezetekbe. Ez az a fajta szellemiség, amikor leuralják a hívőket. Erről beszél Jézus. Amikor jön az ítélet, akkor az emberek el fognak veszni a világgal együtt. Jézabel nem egy keresztény, nem egy hívő.

Egyszer írta nekem valaki, hogy: Igen, látod, a paráznákat Isten megöli, meg Isten ágyba veti, és Istennek van ítélete Krisztus Testén. Nem, nem, ez nem erről szól, barátom! Igen, Istennek van ítélete a világon, és lesz ítélet, meg leszünk ítélve! De ha jól emlékszem, a Róma 14,10-ben az áll, hogy mi Krisztus ítélőszéke elé állunk. Minket Krisztus ítél meg, mi már megkaptuk az ítéletünket. Hanem mit mond Jézus? „Jövök ellenetek a számnak kardjával.” Az Ige által leszünk megítélve. Isten föl akar nevelni bennünket, azt akarja, hogy felnőjünk Krisztusban, és nem akarja, hogy emberek uralma, emberek hatalma alá kerüljünk, hanem Krisztus hatalma alatt kell, hogy legyünk. Ez a szellemiség, ez jelen van ma is. Leuralni az embereket, összeházasodni a politikával.

Ha megnézzük a korai kereszténységet, ugyanez történt: mindig üldözték Isten népét. Először a császárok, aztán jött Konstantin, aki azt mondta, hogy nem tudjuk kiirtani ezeket a keresztényeket, ezek annyian vannak! Ezek csak szaporodnak, szaporodnak, szaporodnak! És akkor Konstantin úgy döntött, hogy: Hát akkor vegyük be őket a csapatba! És itt kezdődött a baj. Ez a másik fajta szellemiség, amit mondott a gyülekezeteknek Jézus: a nikolaiták tanítása. Azt mondta, hogy Isten gyűlöli a nikolaiták tanítását. Mi volt a nikolaiták tanítása? Utána néztem, olvastam róla. Az volt a lényege, hogy a gyülekezetet válasszuk ketté. Legyenek a szolgálók, legyenek a papok. Legyenek azok az emberek, akik majd a szentségeket kiszolgáltatják. A gyülekezet ne evangelizáljon, a gyülekezet ne imádkozzon a betegekért! A gyülekezet ne csináljon semmit, majd mi csinálunk egy papságot! Az antikrisztus mit jelent? Kenet ellenes. Krisztus ellenes! Olvassuk a Jelenések könyvében, hogy Krisztus helyébe akarja tenni saját magát. Ez a nikolaiták tanításának a lényege. Isten pedig nem így rendelte.

Nézzétek meg a korai gyülekezeteket, hogyan működtek. Mit mondott Pál az 1Korinthus 3-ban? Amikor megfeddte a korinthusi gyülekezetet, azt mondta: Nem testiek vagytok-é? Az egyik azt mondja: én Pálé vagyok, a másik: én Silásé vagyok! Ma is ugyanez történik, hogy leuralnak embereket, és keresnek maguknak az emberek félisteneket. Például szolgálókat félistenként imádnak. Ez egy döbbenetes dolog, hogy hogyan lehet idáig eljutni! Ha nem Isten

uralkodik, és nem Krisztus uralkodik a te életeden, akkor nem jól vannak a dolgok. Mert ahol Isten Szelleme, ott a szabadság. A szabadságot Krisztus tudja neked megadni, és átkozott az az ember, aki emberekben bízik. Mindig ez történik, és ez van ma is, ma is ez folyik. Leuraltak embereket. Jött a politika, hogy: Majd én kinevezem a papot, majd én kinevezem! Ugyanez történt! Mit tett Jeroboám? Ugyanezt tette, hogy: Majd én választok magamnak papokat, majd én választok olyanokat, akik ezt mondják! Miért? Mert ezek a Jézabel asztaláról ettek. Jézabel a világot, a világi hatalmat jelenti. Bizony, semmi köze hívőnek a hitetlenhez! Írja a Biblia, hogy ne legyetek hitetlenekkel felemás igában! Semmi keresnivalója itt. A politikának sincs semmi keresnivalója a gyülekezetben. Mert a mi politikánk egy mennyei politika!

Nézd meg: Jézus győzött, és azt mondta, hogy: én győztem! Miért tudsz te is győztes lenni? Azért mert Ő győzött. Ő odaállt egy piros köpenyben, töviskoszorúval, egy nádszállal Pilátus elé. Pilátus azt kérdezte: „Király vagy?” Te mondd – válaszolta Jézus. Kérdezte Pilátus: Tudod, hogy hatalmam van ezt tenni, azt tenni? Jézus pedig felelt neki: „Semmi hatalmad nem lenne, ha főnről nem adatott volna.” Azt mondta: „Egy szavamba kerülne, és jönnének az angyalok, és te el lennél takarítva egy pillanat alatt.” Pilátus egy kicsit megrezzent. Ő értette, amit a zsidók nem értettek. Egyetlen szál köntösben ott állt előtte Jézus. „Barabást adjátok nekünk, Jézust feszítsétek meg!” Ez történt. Ott állt egymaga az egész világmindenség ellen, egy szál maga. A tanítványok is elmenekültek, mindenki elment. Gondoljatok bele! Nézzük Jézus gyülekezetének az építését, hogyan folyt. Volt olyan eset, hogy ötezren voltak a gyülekezetben, amikor mentek a kenyérért. Tehát amikor gyógyulásért mentek, kenyérért mentek, akkor ötezren voltak férfiak, plusz a nők, meg a gyerekek. Aztán Jézus prédikált egy arról, hogy: Ez az én testem. Én vagyok a mennyei kenyér, amely értetek adatik, aki nem eszi az én testemet, nem issza az én véretem, nem lát életet. Húha, kemény beszéd ez! Elfogyott a gyülekezetnek egy része. Kérdezi Jézus a tanítványoktól: Ti is el akartok menni? Azt válaszolja Péter: Hát hova mehetnénk? Az élet beszéde van nálad! Aztán mikor Jézust elfogták, akkor mi történt? Megverték a pásztort, szétszaladtak a juhok. Senki nem maradt ott, egyetlenegy sem. Senki nem maradt ott a végén. Ha a gyülekezet építés, vagy gyülekezet koncepció szempontjából nézzük, voltunk ötezren, és aztán egyre növekedtünk, mert János állt a kereszt lábánál Máriával, egyedül. De Jézus győzött, Jézus ott állt, Ő maga a felkent, és Ő legyőzte a világot. Ezért mondja, hogy az én erőm erőtlenség által végeztetik el. Ezért mondja Pál, hogy amikor erőtlenség vagyok, akkor vagyok erős, mert akkor Isten munkálkodik az életem fölött. Dicsérjük az Urat! Hálát adunk Istennek! Köszönjük az Úrnak a kegyelmét! Dicsérjük az Urat! Hálát adunk Neki!

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

